

Ο Φελίπε βρίσκει τον δρόμο

Από τη Μέγκαν Ρόξας
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Οι Φιλιππίνες έχουν περισσότερα από 7.600 νησιά!

Η χώρα φιλοξενεί το 70% των φυτικών και ζωικών ειδών του κόσμου.

Σύντομα οι Φιλιππίνες θα έχουν οκτώ ναούς.

Ο Φελίπε ήξερε ότι ήταν αργά. Τα πουλιά είχαν σταματήσει να κελαηδούν και οι γρύλοι βούιζαν δυνατά. Εκείνος και η μητέρα του είχαν περπατήσει στο δάσος για περισσότερο από δύο ώρες. Όμως κάθε μονοπάτι που έπαιρναν έμοιαζε το ίδιο με το προηγούμενο. Ήταν εντελώς χαμένοι.

Ο Φελίπε άρχισε να φοβάται πραγματικά. Για πόσο θα μπορούσαν να επιβιώσουν μέσα σε αυτήν τη ζούγκλα; Εξάλλου, ήταν μόνο 10 ετών. Δεν ήταν αρκετά μεγάλος για να παλέψει με ένα φίδι ή έναν αγριόχοιρο! Και ποια άλλα τρομακτικά πλάσματα θα μπορούσαν να τριγυρίζουν μετά τη δύση του ηλίου; Η σκέψη τον ανατρίχιασε.

Να είσαι γενναίος, είπε στον εαυτό του. Ήξερε ότι έπρεπε να είναι.

Ο Φελίπε ευχήθηκε να ήταν εκεί ο μπαμπάς του. Όμως είχε πεθάνει πριν από έξι μήνες. Χωρίς αυτόν, τα πράγματα ήταν δύσκολα για τον Φελίπε και τη μαμά του. Ήταν χωρίς χρήματα και φαγητό.

Ο Φελίπε ήλπιζε να μπορούσαν να πάνε στο σπίτι της αδελφής του στην άλλη πλευρά του βουνού σύντομα. Θα μπορούσε να τους δώσει μερικά χρήματα για να αγοράσουν ρύζι.

Είπε μία προσευχή από μέσα του. «Πατέρα στους Ουρανούς, σε παρακαλώ βοήθησέ μας να βρούμε τον δρόμο μας. Σε παρακαλώ».

Τότε του ήρθε μια σκέψη: Αναζητήστε τους κοκοφοίνικες. Ο Φελίπε κοίταξε ψηλά. Εκεί, σε απόσταση, υπήρχε ένα άλσος με κοκοφοίνικες. Μπορούσε να τους δει ψηλά πάνω από την υπόλοιπη ζούγκλα. Τα φύλλα τους κυμάτιζαν στο αεράκι. Για πρώτη φορά μετά από ώρες, ο Φελίπε αισθάνθηκε ελπίδα.

«Κοίτα!» Έδειξε προς τα δένδρα.

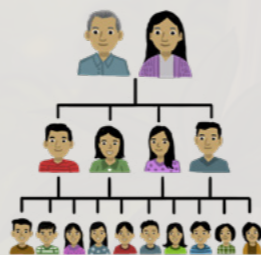
Η μητέρα του κατάλαβε. Οι κοκοφοίνικες σήμαιναν ότι ένα χωριό ήταν κοντά. Ο Θεός είχε απαντήσει στην προσευχή του

Ο Φελίπε και η σύζυγός του αποταμίευσαν χρήματα επί έναν χρόνο, ώστε να μπορέσουν να ταξιδέψουν στον ναό για να επισφραγισθούν.

Στον Φελίπε αρέσει να ψαρεύει.

Ο Φελίπε και η σύζυγός του, Κόρα, έχουν 4 παιδιά και 10 εγγόνια.

«Σε παρακαλώ βοήθησέ μας να βρούμε τον δρόμο μας» προσευχήθηκε ο Φελίπε.

Φελίπε. Ο Φελίπε πήρε το χέρι της μητέρας του. Μαζί βάδιζαν προς ένα ασφαλές μέρος καθώς ο ήλιος βυθιζόταν κάτω από τα δένδρα.

Ο Φελίπε πάντα θυμόταν πώς ο Θεός απήντησε στην προσευχή του. Μερικές φορές ευχόταν να μπορούσε να ακούσει τη φωνή του Θεού καλύτερα όπως εκείνο το βράδυ μέσα στη ζούγκλα.

Τότε μία ημέρα, οκτώ χρόνια αργότερα, ο Φελίπε συνάντησε μερικούς ιεραποστόλους. Ήταν από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Τον δίδαξαν για τους ζώντες προφήτες, οι οποίοι έλεγαν τα λόγια του Θεού. Ήταν αυτό ακριβώς που ήλπιζε ο Φελίπε!

Ο Φελίπε ήταν ενθουσιασμένος να προσχωρήσει στην Εκκλησία. Έγινε ένας από τους πρώτους ιεραποστόλους από τις Φιλιππίνες που διέδωσαν το Ευαγγέλιο εκεί. Πάλι, ο Θεός είχε δείξει στον Φελίπε πού να πάει – και ο Φελίπε ήξερε ότι ο Θεός πάντοτε θα του έδειχνε. ●

